

Putin annoncerer aftale om våbenhvile i Syrien; LaRouche giver sin vurdering

29. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin annoncerede under et transmitteret møde med forsvarsminister Sergei Shoigu og udenrigsminister Sergei Lavrov, at dokumenter for en våbenhvile er blevet underskrevet af syriske oppositionsgrupper og den syriske præsident Bashar al Assads regering. I dag kommenterede Lyndon LaRouche, at aftalen er usikker. »Man kan ikke regne med den, fordi Obama ikke er uskadeliggjort«, sagde han.

»Der er netop«, sagde Putin ved mødets start, »indløbet rapporter om, at, for flere timer siden var der en udvikling, som vi alle har set frem til og arbejdet så hårdt på. Tre dokumenter er blevet underskrevet. Et dokument er en våbenhvile mellem den syriske regering og den bevåbnede opposition. Et andet dokument omhandler en pakke af forholdsregler til at kontrollere våbenhvilen. Og så er der en erklæring om beredvillighed til at indlede fredsforhandlinger for en afgørelse af den syriske konflikt.« Rusland, Tyrkiet og Iran har påtaget sig forpligtelser til at garantere en fredelig afgørelse i Syrien. Aftalen er et resultat af Ruslands samarbejde med partnere i regionen, understregede Putin.

Putin gav klart udtryk for, at det virkelig hårde arbejde begynder nu.

»Der er ingen tvivl om, at de opnåede aftaler er skrøbelige og kræver særlig opmærksomhed og assistance med bevarelse og udvikling som mål. Men det er ikke desto mindre et betydningsfuldt resultat af vores fælles arbejde, bestræbelser fra Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet og vore partnere

i regionen«, sagde han. »Som vi udmærket er klar over, så er de opnåede aftaler meget skrøbelige, de kræver særlig opmærksomhed og tålmodighed, en professionel fremgangsmåde over for disse spørgsmål og en konstant kontakt med vore partnere«, understregede Putin.

Iflg. Kremls udskrift præsenterede Shoigu Putin for en liste over de bevåbnede oppositionsgrupper, der er gået med til våbenhvilen, og som efterfølgende blev offentliggjort på Forsvarsministeriets webside sammen med et kort over deres fordeling. Han rapporterede, at Forsvarsministeriet, med Tyrkiet som mægler, brugte to måneder til at forhandle med de øverstbefalende for disse syv grupper, der udgør henved 60.000 kæmpere.

Lavrov rapporterede, at Udenrigsministeriet vil tage skridt til at sikre, at pakken af aftaler, der blev underskrevet, blev uddelt som officielle dokumenter i FN's Sikkerhedsråd, og at medlemmer af Sikkerhedsrådet bliver briefet og deres spørgsmål besvaret.

»Det er vigtigt at øge antallet af garantlande, og vi ønsker derfor på dette stadium at invitere vore egyptiske kolleger til at tilslutte sig disse aftaler«, sagde Lavrov. »Senere, på efterfølgende stadier, kunne vi sikkert også få andre nøglelande med indflydelse på begivenheder i Syrien involveret, lande som Saudi-Arabien, Qatar, Irak og Jordan.«

I Damaskus annoncerede den syriske arabiske hærs generalkommando en »omfattende« standsning af fjendtligheder, der skal træde i kraft ved midnat i dag, lokal tid.

»Kommandoen tilføjede, at terroristorganisationerne Jabhat al-Nusra og ISIS og hermed affilierede grupper er ekskluderet fra aftalen og påpegede, at våbenhvilen sker med det mål, at skabe passende betingelser for at støtte en politisk vej i den syriske krise«, rapporterede SANA. Underskriverne på oppositionens side inkluderer, som det rapporteredes af det

Russiske Forsvarsministerium, Ahrar al-Sham og Jaish al-Islam, de to største grupper, så vel som fem andre mindre grupper: Jaish al-Mujahideen, Faylak al-Sham, Suvar al-Sham, Jaish Idlib og Jabhat al-Shamiya.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nærme hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes

afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russels afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikcionaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter

dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Tyrkiet og Rusland enige om aftale for syrisk våbenhvile

28. dec., 2016 – Anadolu nyhedsagentur, den tyrkiske regerings pressetjeneste, rapporterer, at Rusland og Tyrkiet er blevet enige om en våbenhvile i Syrien, mellem syriske regeringsstyrker og oppositionsstyrker, og som kunne træde i kraft ved midnat, den 29. december. Våbenhvilen gælder ikke for terroristorganisationer og er inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråds resolution 2254. Våbenhvilen vil bane vej for forhandlinger om en politisk afgørelse af konflikten, forhandlinger, der skal finde sted i Kasakhstans hovedstad, Astana, hvor Moskva og Ankara vil stå som garanter for afgørelsen.

TASS rapporterer, at Quadri Jamil, leder af Folkefronten for Forandring og Befrielse, og repræsentanter for »Moskva-gruppen« af den syriske opposition, tidligere sagde til TASS, at Astana-forhandlingerne mellem Damaskus og oppositionen vil finde sted i sidste halvdel af januar.

Forespurgt, om han kunne bekræfte Anadolus rapport om våbenhvilen, sagde Kremls talsmand, Dmitry Peskov, til reportere, »Jeg kan ikke besvare dette spørgsmål nu, jeg har

ikke tilstrækkelig information«, rapporterer TASS i en separat dækning. Han bekræftede imidlertid, at »der foregår konstant kontakt med de tyrkiske kolleger for at drøfte forskellige former for en mulig dialog, der er planlagt til at finde sted i Astana. Dette foregår alt sammen i overensstemmelse med en søgen efter en politisk afgørelse i Syrien.«

Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlut Cavusoglu, gik imidlertid senere videre med at bekræfte, at en aftale er nært forestående.

»Vi arbejder stadig på det. Det kunne blive effektueret hvad øjeblik, det skal være. Det handler om at udvide våbenhvilen. Vi arbejder også på en forhandlet, politisk løsning«, sagde han.

Aftalen er blevet forelagt både den syriske regering og oppositionsgrupperne og kunne træde i kraft snarest. Cavusoglu indikerede også, at diskussioner stadig foregår mht., hvem, der skal deltage i Astana-forhandlingerne, selv om han udelukkede deltagelse af PYD (Partiya Yekîtiya Demokrat, et kurdisk syrisk politisk parti).

Foto: I sidste uge mødtes den russiske udenrigsminister Lavrov (2. til venstre) med den tyrkiske udenrigsminister Cavasoglu (2. til højre) og den iranske udenrigsminister Zarif (højre) i Moskva for at drøfte krisen i Syrien. Onsdag meddelte tyrkiske statsmedier, at en våbenhvileaftale var opnået mellem Rusland og Tyrkiet, der støtter modstridende sider i konflikten.

Rapport fra ECB: Rigdom i

Europa går ned, mens de rige bliver rigere

27. dec., 2016 – En rapport fra Den europæiske Centralbank (ECB) afslører, at europæere i gennemsnit bliver fattigere, mens de rige bliver rigere, baseret på en rundspørge af 84.000 husstande. De rige bliver rigere, med 5 % af husstandene i toppen, der tegner sig for 37,8 % af nettorigdommen i 2014, sammenlignet med 37,2 % i 2010. Samtidig havde 5 % af de fattige husstande kun gæld.

Gennemsnitsrigdommen for husstande faldt med omkring 10 % til 104.100 euro i de fire år frem til 2014, hovedsagligt pga. faldet i huspriserne. Som man kunne forvente, havde Grækenland og Cypern de største tab og mistede i gennemsnit 40 % rigdom. Græske husstande gik fra 108.700 euro i 2009 til 65.100 euro i 2014. Grækenland fremviste ligeledes et lignende kollaps i sine årlige indkomster, som faldt fra 23.500 euro før krisen i 2009 og til 17.600 euro i 2014.

»I Italien, Portugal og Spanien faldt den gennemsnitlige husstandsindkomst med mere end 15 %, siger ECB-rapporten, iflg. *Greek Reporter*. I kontrast hertil øgedes rigdommen i Tyskland med 10 % i den samme periode. En forøgelse af rigdom blev også registreret i Østrig, Finland og Luxembourg.

»Faldet i nettorigdom var hovedsagligt et resultat af faldet i værdien af aktiver, især ejendomme«, sagde ECB-undersøgelsen. »Reduktionen i nettorigdom er større for husstande med lån, især for husejere, der har belånt deres hjem, sammenlignet med ejere uden huslån og folk med lejeboliger.«

Uoverensstemmelsen mellem de forskellige lande er enorm. For eksempel er den gennemsnitlige rigdom pr. husstand i Luxembourg 437.500 euro, mens det i Letland kun er 14.200 euro.

(Se også artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>)

Foto: De sidste seks års økonomiske tilbagegang i Grækenland, der ikke mindst skyldes Trojkaens brutale nedskæringspolitik over for befolkningen, har sat sig dybe spor. Lukning af foretagender og arbejdsløshed har kostet mange husstande et massivt fald i indkomst, og mange mennesker er henvist til maduddeling, som her, mens endnu andre har mistet deres hjem og er henvist til at overleve gennem suppekøkkener og tiggeri.

Tyskland går frem med hjælp til Aleppo – Omgående fokus på lægehjælp

27. dec., 2016 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har præsenteret et hjælpeprogram for Aleppo, hvor hovedfokus vil ligge på at genopbygge byens sektor for lægehjælp. Omkring 1.000 syriske læger, kirurger og sygeplejersker, plus yderligere 200 personel til behandling for traumer, vil blive finansieret med 15 mio. euro fra hans ministerium hen over de kommende 30 måneder.

Müller opfordrede andre lande til at bidrage til genopbygningen af Aleppo og sagde, at, efter det internationale samfunds stater har forholdt sig passive under hele denne krig, »må der nu komme en humanitær indsats for befolkningen i Aleppo«. Situationen for lægehjælp er katastrofal, sagde Müller og advarede om, at, hvis der ikke kommer omgående lægebehandling og pleje til tusinder af syriske børn, vil de ikke overleve den kommende vinter. Ud

over Aleppo har 13 millioner syrere et akut behov for humanitær hjælp, og 90 % af disse mennesker har behov for medicin.

Foto: Situation for lægehjælp i Aleppo, og andetsteds i Syrien, er katastrofal, og især vil mange børn med forbrændinger, diverse lemlæstelser og alvorlige traumer ikke overleve vinteren uden læge- og medicinhjælp fra det internationale samfund.

Talsmand for Russisk Udenrigsministerium: Rusland vil offentliggøre alle terroristgrusomheder i Aleppo

27. dec., 2016 – Talsmand for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, opfordrede i dag det internationale samfund til korrekt at vurdere beviserne for jihadisternes krigsforbrydelser i Aleppo.

»Syrerne kom ud på gaden for at fejre byens befrielse og lykønskede hinanden med sejren og takkede de russiske og syriske soldater«, sagde hun. »Det var imidlertid en festdag med tårer i øjnene. Vi får fortsat kendskab til det, der fandt sted i Aleppo, da byen var kontrolleret af terrorister og ekstremister. Der er især fundet massegrave med resterne af dusinvis af mennesker. Og det har yderligere vist sig, at disse mennesker er blevet tortureret.«

»Der er al grund til at tro, at disse forfærdelige afsløringer vil fortsætte«, sagde Zakharova. Hun bemærkede, at »beviserne for disse forbrydelser vil blive overgivet til medierne af det russiske militær og offentliggjort«. »Vi håber, at det internationale samfund vil fremkomme med en upartisk vurdering af denne blodige nedslagtning, hvor syriske borgere har været underkastet tortur og vold af ekstremister og terrorister«, understregede hun.

Foto: Kvinder i Hanano, i det østlige Aleppo, fejrer kvarterets befrielse fra Nusra Fronts besættelse.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det

amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemsteksperit Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun

kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævvelse af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse

af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og

således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direction af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er podekrystallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk

Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgterpolitik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskræslaps' betingelser. I

dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for

økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

**ECB erklærer Italien krig:
Kræver mere blod fra
befolkningen for Monte dei**

Paschi Bank

27. dec., 2016 – Den italienske finansavis *Il Sole 24 Ore* rapporterede i går, at Den europæiske Centralbank, ECB, har sendt et brev til bestyrelsen for Monte dei Paschi, MPS, med krav om en kapitalforøgelse, der er næsten dobbelt så stor som tidligere fastlagt. Brevet blev afsendt få timer efter at MPS havde anmodet om bemyndigelse til at gå med i den italienske regerings »forebyggende«
bailout, eller nationalisering. ECB kræver nu en kapitalforøgelse på 8,8 mia. euro, i stedet for det tidligere fastlagte beløb på 5 mia.

Skiftet bygger på ECB's nye klassificering af MPS, til samme vurdering som de græske banker under den græske finanskrise.

ECB kræver, at 4,5 mia. skal tegnes af regeringen, mens 4,3 mia. skal indhentes gennem »fælles ansvar«, dvs., en bail-in af obligationsindehavere af første og anden prioritet. Regeringen insisterer imidlertid på sin plan med at refundere 100 % til detail-obligationsindehavere og på en 30 % 's nedskæring af institutionelle obligationsindehavere.

ECB's krav er det samme som en krigserklæring mod en national afgørelse, der trodser EU-lov. Dette kommer fra samme Mario Draghi, der sluttelig er ansvarlig for MPS' bankerot ved i 2008 at have bemyndiget en overtagelse, der kostede MPS 19 mia., og som en undersøgelseskomite har peget på som den ene, enkeltstående årsag til MPS' finansielle problemer. Draghi løj og sagde, at omkostningerne ved overtagelsen ville blive 9 mia. euro, vel vidende, at en rapport fra Banca d'Italia – Italiens centralbank – et år tidligere havde fremlagt det virkelige beløb.

Draghi bemyndigede også en kapitalforøgelse og udstedelse af underordnede obligationer for at finansiere overtagelsen, så vel som også derivatinstrumenter, der tilføjede yderligere tab. Hvis MPS ikke var gået med på denne vanvittige operation,

ville banken have været bedre i stand til at takle sit problem med kommercielle lån.

Med dette seneste træk har ECB gjort det italienske 20 mia. store sikkerhedsnet endnu mere utilstrækkeligt for hele banksystemet, men frem for alt, så har ECB erklæret sin plan om at påtvinge Italien den samme, brutale behandling, som den påtvang Grækenland.

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i Washington, D.C. De skal mærke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at

gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

Putin vært for møder i det Højeste Eurasiske Økonomiske Råd og CSTO's Kollektive Sikkerhedsråd

26. dec. 2016 – I dag i Skt. Petersborg sagde den russiske præsident Vladimir Putin til mødet i det Eurasiske Økonomiske Råd (der inkluderede statshoveder fra Armenien, Kasakhstan og Kirgisistan), at de havde »opnået nogle vigtige resultater med vores indsats for at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Han sagde, at »en af EAEU's hovedprioriteter er at

etablere et favorabelt forretningsklima med det formål fuldt ud at udvikle vore landes produktion og teknologiske potentiale«. Han sagde, at et fælles marked for medicin og medicinske varer trådte i kraft i år, og nu har man en aftale om konceptet for et fælles marked for gas, olie og olieprodukter i år 2025. De vil også arbejde for »at etablere et fælles finansmarked i år 2025«. Putin afsluttede med at bemærke: »Vi har underskrevet en frihandelsaftale med Vietnam, som I ved. Israel, Indien, Iran, Singapore og Egypten har alle udtrykt interesse for lignende relationer. Vi arbejder sammen med Folkerepublikken Kina.«

I efterfølgende kommentarer til pressen tilføjede chef for den Eurasiske Økonomiske Kommission, Serzh Sargsyan: »Præsidenterne for fire lande har godkendt et forslag om, at det er nødvendigt at lancere forhandlingsprocessen [om skabelse af en frihandelszone] med Iran, Egypten, Indien og Singapore. Vi vil påbegynde en intensiv forberedelsesproces for underskrivelse af aftaler med disse lande.« Kirgisistan underskrev ikke denne del af aftalen, udtalte han, men tilsluttede sig de andre med underskrivelse af en aftale om en ny toldkodeks.

Under mødet i CSTO (Collective Security Treaty Organization) sagde Putin: »Vi ved, hvor urolig situationen er i mange dele af verden. Antallet af arnesteder for spændte situationer falder ikke, og årtier gamle konflikter er ikke løst til vores tilfredsstillelse. Problemet med Afghanistan, Mellemøsten, Syrien, f.eks. og andre steder ... Antallet af problemer er ikke for nedadgående.«

Foto: Kasakhstans præsident Nursultan Nazerbajev mødtes med Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af møderne i det Eurasiske Økonomiske Råd den 26. dec., 2016, i Skt. Petersborg, for bl.a. at drøfte Bajkonur kosmodromen, som Rusland lejer af Kasakhstan.

Russisk TU154 styrter ned på vej til Syrien

25. dec., 2016 – Et TU154-fly fra det Russiske Forsvarsministerium med 92 mennesker om bord, som var på vej til Syrien, styrtede ned i Sortehavet kort tid efter, at det havde tanket op i en lufthavn i feriebyen Adler, nær Sotji. Alle ombord blev dræbt.

Den russiske præsident Vladimir Putin har beordret premierminister Dmitry Medvedev til at oprette og lede en regeringskommission for at efterforske flystyrtet. Efterforskningskomiteen (svarer til russisk FBI) meddelte, at man havde indledt en kriminalretslig undersøgelse, baseret på »overtrædelse af regler for flysikkerhed eller forberedelse«, iflg. TASS.

Forespurgt, om en terrorhandling var en mulighed, sagde transportminister Maxim Sokolov i Sotji, at efterforskerne undersøgte alle muligheder, iflg. AP.

Frem til 10:00 EST var ligene af 10 ofre blevet samlet op af et redningsskib. »Et eftersøgningsområde på 10,5 km² er blevet oprettet«, sagde en ministeriel talsmand i en erklæring.

Flere end 3.000 mennesker, inklusive dykkere og piloter, deltager i eftersøgningen efter styrtet i Sortehavet, sagde Forsvarsministeriet. »Syvogtyve skibe, 37 dykkere, 4 helikoptere, ubemandede luftfartøjer og remote-opererede dybvandsfartøjer deltager i eftersøgningen. Flere end 100 dybvandsdykkere med specialudstyr vil snarest blive sendt af sted til ulykkesstedet«, sagde Ministeriet.

Blandt de 8 mandskaber og 84 passagerer befandt sig 60

medlemmer af Alexandrov Ensemble, kendt som den Røde Hærs Kor, samt dansere, der alle var på vej fra Moskva til Hmeymim-luftbasen i Syrien for at deltage i nytårsfestlighederne.

Med om bord var også den administrerende direktør for Spravedlivaya Pomoshch (Fair Aid) velgørenhedsfonden, Elizaveta Glinka, i den russiske offentlighed bedre kendt som dr. Liza, samt soldater og reportere.

Ikke et ord fra Obama, selv om USA's ambassadør til Rusland overbragte kondolencehilsener.

Foto: Sotji, 25. dec., 2016 – Et eftersøgnings- og redningshold på ulykkesstedet, hvor et russisk TU154 med 92 mennesker om bord styrtede ned. [Artur Lebedev/TASS]

Styrken til at skabe en kulturel renæssance. □

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den

første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanses-vished; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser. Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Det følgende er et uddrag af et møde på Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche, lørdag, den 17. dec., 2016. Webcastet med mødet, inkl. den efterfølgende diskussion, kan ses her: <https://larouchepac.com/20161218/manhattan-town-hall-event-helga-zepp-larouche-and-megan-beets>

Jeg mener, at alle befinder sig i en tilstand med store spændinger, for verden er endnu ikke et trygt sted. I går så jeg præsident Obamas angiveligt sidste pressekonference, live, og det, han sagde, var virkelig utroligt ondt. For han siger, at de har beviser; – nej, det påstod han ikke engang; de sagde, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomite og andre computere og havde grebet ind i valgprocessen i USA. Der er hidtil ikke fremlagt nogen beviser. Dernæst truede han med gengældelseshandlinger imod Rusland; både åbenlyst, men også skjult, men at Rusland ville finde ud af, hvad budskabet var. Det er en temmelig utilsløret trussel; og de mennesker, der tabte valget, er virkelig hysteriske. I dag udtalte Hillary Clinton offentligt, grundlæggende set, at dette var Putins personlige hævn, fordi han ikke kunne lide det, hun gjorde som udenrigsminister. Det skal understreges, at en meget respekteret gruppe, Efterretningsveteraner for Fornuft (VIPS), med personer som senator Mike Gravel og Ray McGovern, og andre, offentliggjorde en erklæring om, at deres mangeårige

erfaring som eksperter inden for cybersecurity havde fået dem til at se på disse e-mails; og de var ikke i tvivl om, at dette ikke var hackerangreb, men derimod lækager, som den form for 'leaks', som Edward Snowden og Chelsea Manning havde foretaget indefra. Hvorom alting er, så er der en stor hype, og vi bør være opmærksomme på, at dette er meget farligt.

Det andet, der kunne ske fra nu og frem til nyvalgte præsident Trumps faktiske indsættelse i embedet, er, at der stadig kan komme en konfrontation med Rusland og med Kina. De nylige udviklinger i det Sydkinesiske Hav er bevis på det. Verden er på ingen måde i sikker havn endnu. Hysteriet omkring Aleppos såkaldte »fald«, som medierne karakteriserer det, er ikke mindre. Her har vi en militær løsning på et problem, der tydeligvis ikke kunne løses politisk; bl.a. pga. USA's sabotage af forhandlingerne i Genève. Så den militære mulighed var den eneste tilbageværende; og nu er folk befriet. Folk burde være lykkelige over, at ISIS har lidt et forfærdeligt nederlag. Jeg vil bare sige, at disse utrolige spin om begivenhederne virkelig viser, at vi absolut ikke befinder os i en sikker situation. I USA, men også i Europa, har man praktisk talt den situation, at folk kan opdeles i to grupper: dem, der endnu ikke er kommet sig over det såkaldte »chok« over Trumps valgsejr. Dette er de mennesker, der er tilhængere af geopolitik, af globalisering; som er tilhængere af det nuværende system, der har bragt verden til det punkt, hvor vi nu er. Og så har man de mennesker, der er lykkelige over, at Trump vandt; de håber på, at han vil konfrontere Wall Street, hvilket vi vil få at se, om han gør, i betragtning af den klasse, han tilhører, og hans udnævnelser af folk fra Goldman Sachs. Eller, at han vil konfrontere etablissementet generelt.

Jeg refererer blot til disse omstændigheder ganske kort for at påpege den situation, at jeg ikke mener, nogen af disse tankegange – hverken den første, med de mennesker, der er flippet ud over, at Hillary tabte; og heller de mennesker, der siger, at Trump vil konfrontere etablissementet – at ingen af

disse to tankegange er fyldestgørende. Jeg mener, at vi må indføre en tankegang på et helt andet niveau, i den politiske proces: hvilket er grunden til, at opførelsen af *Messias* og en hel række af andre koncerter er så ekstremt vigtig. Vi har diskuteret dette mange gange, men lad mig gentage det. Hvorfor er klassisk kunst og klassisk musik i særdeleshed så absolut afgørende, hvis menneskeheden skal komme ud af denne krise? Problemet er – jeg tror, I vil være enige med mig – at i mange år, næsten i 50 år siden mordet og mørklægningen af mordet på John F. Kennedy, har paradigmet i den vestlige verden, og især i USA, virkeligt ført til en utrolig forråelse af befolkningen. Mange mennesker er utilfredse med deres fremtidsudsigter; det faktum, at den forventede gennemsnitlige levealder i USA falder før første gang i lang tid, og der findes simpelt hen ingen anden indikator for levestandarden og en befolknings velbefindende, end netop den forventede levealder. Hvis den forventede levealder falder i en civiliseret nation, er det et sikkert bevis på, at nationen befinder sig i en total krise, og i et totalt forfald.

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger

for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanselighed; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser. Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Klassisk kunst gør det, at den viser, hvordan mennesker først og fremmest lærer at forstå virkelige principper; de principper, der ligger bag den sanselige, den fysiske, fremtoning. Og de kan lære at blive virkeligt frie. Dette er den egenskab, der i høj grad har været en sjælden råvare i disse perioder. At mennesker har en indre frihed; at de har deres egen dømmekraft; at de udvikler deres indre stemme; at de lærer at lytte til deres indre stemme – man kunne også kalde det samvittighed. Det er generelt set stor kunst, der gør det muligt for folk at på en måde træne denne egenskab på en legende måde. For, når man ser på eller lytter til stor kunst, så er det ikke det alvorstunge i det virkelige liv; det er i denne forståelse ligesom det eksistentielle. Men man kan på en legende måde studere, hvad kreativitet er. Det er ekstremt vigtigt, at vi ikke glemmer, at, med mindre menneskeheden foretager springet til et helt nyt paradigme, hvor vi ikke blot tænker på én nation. Trump har lovet, at Amerika kommer først. Det er muligvis en god modgift mod det, der har fundet sted med denne hidtidige såkaldte globalisering; men det, der kræves, er en fuldstændig ny tankegang, hvilket er grunden til, at jeg er så glad for Friedrich Schiller; for hans ideer repræsenterer en sådan rigdom, som vi har brug for, for at komme til det nye paradigme.

Schiller sagde for eksempel, at det ikke er selvmodsige at være en patriot og samtidig en verdensborger; og jeg mener, at vi har nået en tilstand i menneskets historie, hvor vi må fastslå, at ingen nation kan give udtryk for en egeninteresse,

hvis denne er i modstrid med målet for hele menneskeheden. Vi må derfor i denne debat introducere denne egenskab med at blive en verdensborger og samtidig elske sin nation. Kun da kan det amerikanske folk alliere sig med det nye paradigme med den Nye Silkevej og menneskehedens fælles mål, for et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, som Xi Jinping kalder det.

Jeg mener, at Schiller også af en anden grund er meget vigtig; han var fuldstændig rystet over sammenbruddet af den Franske Revolution, der førte til det jakobinske rædselsherredømme og drab på folk i guillotinen. Som reaktion på alt dette skrev Schiller *De æstetiske breve*; heri sagde han, at den eneste måde, hvorpå man kunne skabe en forbedring i det politiske liv, var gennem en forædling af individet. Jeg ved godt, at dette ikke ligefrem er det, folk tænker om politik; de tænker ikke på – den eneste måde, hvorpå mennesket kan gøre fremskridt, er, at vi alle sammen, jer, mig, alle, bliver forædlede, eller bestræber sig på at blive det, i hele deres liv. Jeg mener, at den idé om menneskeheden, som Schiller udviklede, er ideen om den skønne sjæl; for jeg mener, at det er nøglen til en masse ting.

Schiller udviklede denne idé om den skønne sjæl, idet han sagde, at det er en person, for hvem frihed og nødvendighed, lidenskab og pligt, er forenet. Dette er en idé, man bør tænke over, for frihed og nødvendighed – hvad betyder det? Det betyder, at, uanset omstændighederne i ens liv, så gør man det, der er nødvendigt, ikke kun for sig selv og sin familie, men for menneskeheden som helhed – der kan have forskellige former og forskellige krav til forskellige tider. I øjeblikket betyder det at bringe USA ind i paradigmet sammen med resten af verden, og at overvinde denne forfærdelige fare for en konfrontation med Rusland og Kina; som med sikkerhed ville betyde civilisationens udslettelse. Hvad betyder det, at finde sin frihed i det, der er nødvendigt? Jeg vil gerne have, I tænker over det, for det har de fleste mennesker ikke gjort;

og det er nøglen til virkeligt at blive fri. Frihed betyder ikke fraværet af lænker og fraværet af begrænsninger. Det betyder, at man er en totalt selv-determinerende person, samtidig med, at man gør sin pligt med lidenskab. Man er ikke en kantianer, der siger, »Åh, jeg må gøre min pligt, og derfor er jeg virkelig sur; men jeg er en moralsk person, og derfor gør jeg, hvad jeg skal«. Man ser mange sådanne mennesker, men man må gøre det, der er nødvendigt, med glæde. Det kræver, at man opdrager sine følelser, så man altid, som Schiller siger, kan stole blindt på dem, fordi ens impulser aldrig vil diktere én andet, end hvad fornuften ville diktere.

Dette er en høj standard, men jeg mener absolut, det er muligt at opnå det. Klassisk kunst udgør det felt, i hvilket man kan øve sig i, hvad dette kræver. I et meget interessant skuespil, som Schiller skrev, og hvor han brugte et klassisk, græsk eksempel, nemlig *Bruden fra Messina*; og han skrev en indledning, hvori han diskuterer, hvilken funktion og magt, stor kunst har. Han siger, at, når folk lytter til et stort kunstværk – han talte i dette tilfælde om det græske kor; ikke et musisk kor, men koret i græske dramaer; og det sætter hos de mennesker, der oplever dette, en evne i dem fri; en evne, der gør mennesker virkeligt frie, en indre frihed. Denne frihed bliver tilbage, når forestillingen er slut.

Nogle af jer har allerede oplevet dette under festlighederne i anledning af 15-års dagen for 11. september (2001), med vore opførelser i fire katedraler i New York. Dette er selvfølgelig en meget dyrebar gave, som vi virkeligt må kæmpe for at gøre til den mere fremherskende kultur. Og jeg vil gerne give den nyvalgte præsident kredit for, at han vil gøre interessante ting; mindst halvdelen af det, han foreslår, vil blive til sandhed; nemlig at forny relationerne med Rusland og Kina og sætte dem på et godt fundament; det ville være gigantisk. Men jeg har alvorlige tvivl om, at dette spørgsmål om klassisk uddannelse og den æstetiske forbedring af mennesket kan forventes at komme fra denne Trump-administration. Men det er

omorganisering af sig selv mod de nye missioner, som Lyndon LaRouche har fremsat

Leder fra LaRouchePAC, 25. december, 2016 – Imellem Rusland, Tyrkiet og Iran er der dybe uoverensstemmelser; de støtter endda modstridende styrker i Syrien. Og alligevel er de tre kommet sammen for at afslutte kampene i Aleppo – et afgørende vendepunkt. Som det næste er det deres plan at møde i forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionens repræsentanter; forhandlinger, som en fjerde partner – Kasakhstan – skal være vært for.

Det kom som en overraskelse for alle, med undtagelse af Vladimir Putin selv og Lyndon og Helga LaRouche – men denne form for overraskelser har i realiteten i mange år været markant for Vladimir Putins karriere. Vi har allerede set det i »Traktaten for godt venskab og samarbejde mellem naboer, mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation«, fra 16. juli, 2001. Traktatens 25 punkter opstiller krav om »en fair og fornuftig, ny, international orden«, og om at »løfte relationerne mellem de to lande op til et helt nyt niveau« og afgør, »at venskabet mellem vore to folk vil fortsætte i alle fremtidige generationer«. Hver af parterne har forpligtet sig til aldrig at gå med i en alliance, der truer den anden part; aldrig at rette deres missiler imod hinanden; og omgående at rådføre sig med hinanden, hvis en af parterne trues af aggression.

Det var to lande, der havde kæmpet mod hinanden, med våben i hånd, i 1969.

Traktaten påtænker også en opgradering og udvidelse af systemet med kinesisk-russiske, interguvernemente kommissioner, som præsident Putin ivrigt har fremmet. Der er p.t. flere end et dusin sådanne kommissioner således, at en stor del af hver af de to regeringer uafbrudt rådslår med den anden regering for at glatte uoverensstemmelser, hvoraf mange er alvorlige. »Men vi finder altid en løsning«, sagde Putin.

Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO, var en udløber af denne traktat fra 2001 og de forhandlinger, der førte til traktaten. I løbet af de 40 år, hvor der har fundet forhandlinger sted om den russisk-kinesiske grænse og dennes demilitarisering, er der opstået tre nye, uafhængige, centralasiatiske stater på grænsen til Kina, og som afløser det forhenværende Sovjetunionen. Dette var med til at skabe betingelserne for dannelsen af SCO som, oprindeligt, en organisation bestående af Kina, Rusland og centralasiatiske stater, og som havde til formål at opretholde sikkerhed i og omkring Centralasien.

På lignende måde har Putins geni vist sig i skabelsen af BRIKS, endnu en grundpille i det nye, fremvoksende, globale arrangement sammen med de ovenfor anførte organisationer. Her ser man klare påvirkningen fra Putins forgænger, nu afdøde Jevgenij Primakov. Men selve Putins rolle ville have været utænkkelig uden Lyndon og Helga LaRouches årtier lange lederskab, udøvet gennem det Strategiske Forsvarsinitiativ i 1977 og de efterfølgende år, og gennem initiativet med den Eurasiske Landbro, som de udarbejdede i kølvandet på Berlinmurens fald, og som nu har udviklet sig til det verdensomspændende initiativ fra den kinesiske regerings side under præsident Xi Jinping, kaldet »Bælt-og-Vej«.

Foreningen af disse organisationer og initiativer, der er forbundet med Vladimir Putin og med Xi Jinpings »Bælt-og-Vej«, definerer det aktuelle, historiske øjeblik som værende fuldstændigt enestående og uden fortilfælde. Det fremgår klart, som Helga Zepp-LaRouche siger, at det nu er muligt at

gøre det forbi med geopolitik. Vi har en klar opgave, og den er uerstattelig. Fuldstændig uerstattelig.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping stiller op til fotografering i forbindelse med et af de seneste års mange møder for styrkelse af partnerskab og økonomisk udvikling i begge lande. Her fra 2015.

Argentinske forskere trækker en streg i sandet; Videnskab er en forudsætning for nationens udvikling

24. dec., 2016 – Efter at besætte hovedindgangshallen til Ministeriet for Videnskab og Teknologi i Buenos Aires i fem dage, og med løfte om at blive dér julen over, har unge forskere fra det Nationale Forskningsråd for Videnskab og Teknologi (Conicet), samt deres allierede inden for den statslige sektor, tvunget den neokonservative præsident Mauricio Macri til at bøje sig og genindføre bevillinger til 343 forskere, der er blevet nægtet finansiering.

Desuden aftalte Conicet at skabe yderligere 107 »ekstraordinære bevillinger« til kandidater, de var blevet anbefalet til at modtage bevillinger, men fik at vide, at der ikke var penge, fordi Macri havde beskåret forskningsbudgettet for 2017 med 32 %. Aftalen gælder kun for et år.

Den landsomspændende protest, der omfattede syv byer, hvor Conicet har faciliteter, fremsatte direkte det fundamentale spørgsmål om, at udviklingen af den nationale videnskabs- og

teknologisektor er en integreret del af national, økonomisk udvikling. Det er ligeledes almindelig udbredt, at løsningen blot er midlertidig. Den er blevet afvist af Cordoba-afdelingen af Conicet, hvis personale korrekt fastslog pointen: »Vi forsvarer landets videnskabelige system, og ikke kun 500 bevillinger; [vi forsvarer] argentinsk videnskab.« I løbet af den seneste uge har nogle af Argentinas mest prestigøse forskere fastslået den samme pointe.

Forskningsminister Luis Baranao, der indledningsvis havde nægtet at mødes med demonstranterne og insisterer på, at Argentina »ikke har brug for mange forskere«, mødtes med Macri den 23. dec. – der gik rygter om Baranaos tilbagetræden – og mødtes dernæst med forskerne for at tilbyde regeringens kompromisløsning. Cadena 3 rapporterer, at demonstranter afviste Baranaos tilbud om at sikre dem stillinger i den private sektor, og fik ham til at forpligte sig til, at de i stedet blev garanteret en overførsel til andre statslige institutioner, universiteter og forskningsenheder.

Demonstranternes skilte under den ugelange, landsdækkende protest, omfattede budskaber såsom »Jeg ønsker at tjene mit land gennem videnskab« og lignende budskaber.

**Putin: Nutidens amerikanske
Demokrater får Roosevelt til
at vende sig i sin grav;
Hilser konstruktive**

relationer med ny administration og nye Demokrater velkommen

23. dec., 2016 – I dag benyttede Vladimir Putin en udveksling med journalist Jevgenij Primakov, barnebarn af den store premierminister Primakov, som anledning til at formidle et budskab til amerikanske borgere og ledere om, at konstruktive relationer mellem USA og Rusland kan og må genopbygges, som mange amerikanere også ønsker. Hans budskab kom inden for rammerne af en bidende fremstilling af det Demokratiske Obama/Hillary-partis dårlige tabere, der søger at splitte USA, og som giver Rusland skylden for deres fiasko. Som modstykke fremhævede den russiske præsident sådanne »fremragende Demokrater i amerikansk historie« som Franklin Roosevelt, der forenede sit land i de vanskeligste af tider.

Putins bemærkning om, at FDR »ville vende sig i sin grav« over nutidens Demokrater skabte omgående overskrifter, selv i amerikanske medier.

Primakovs livlige spørgsmål kom under Putins årlige maraton-pressekonference ved årets afslutning, der også blev udsendt med engelsk oversættelse. Primakov bad Putin om at kommentere, hvilket nyt, globalt landskab, der kunne vokse frem af denne periode med fundamentale forandringer, hvor folk stemmer »imod gamle, politiske koncepter og gamle eliter ... som folk er dødtrætte af«, med henvisning til Brexit og Trumps valgsejr. Primakov spurgte Putin om Barack Obamas bemærkning under dennes sidste pressekonference om, at »at 37 % af Republikanere har forståelse for Dem [Putin], og hvis han hørte dette, ville Ronald Reagan have vendt sig i sin grav« og tilføjede skælmsk, at vestlige journalister fortæller os, at De har magt til at manipulere verden, udpege præsidenter og gribe ind i valgprocesser både her og der«.

Putin svarede det følgende:

»Jeg har kommenteret dette spørgsmål ved flere lejligheder. Hvis I gerne vil høre det en gang til, kan jeg sige det igen. Den nuværende amerikanske administration og ledere af det Demokratiske Parti forsøger at lægge al skylden for deres fiaskoer på udefra kommende faktorer. Jeg har nogle spørgsmål og nogle tanker med hensyn hertil.

Vi ved, at ikke alene tabte det Demokratiske Parti præsidentvalget, men også Senatsvalget, hvor Republikanerne har flertallet, og valg til Kongressen (Repræsentanternes Hus), hvor Republikanerne også har kontrollen. Gjorde vi, eller jeg, også det? Vi har måske fejret dette på resterne af et 1600-tals kapel, men var det os, det ødelagde kapellet, som talemåden lyder? Dette er ikke sådan, tingene i virkeligheden er. Dette viser alt sammen, at den nuværende administration konfronteres med spørgsmål om hele systemet, som jeg sagde på et møde i Valdai Klubben.

Det forekommer mig, at der består et svælg mellem elitens version af, hvad der er godt og dårligt, og så versionen hos dem, vi i tidligere tider ville have kaldt de brede folkemasser. Jeg opfatter ikke støtte til den russiske præsident hos mange Republikanske vælgere som en støtte til mig personligt, men ser det i dette tilfælde snarere som en indikation på, at en væsentlig del af det amerikanske folk har lignende synspunkter til fælles med os, mht. den måde, verden er organiseret på, hvad vi burde gøre og de fælles trusler og udfordringer, som vi konfronteres med. Det er godt, at der er mennesker, der sympatiserer med vore synspunkter om traditionelle værdier, for dette udgør et godt fundament, på hvilke relationer kan bygges mellem to så magtfulde lande som Rusland og USA, og opbygge dem på basis af vore folks gensidige sympati.

De ville stå sig bedre ved ikke at tage deres tidligere statsmænds navn forfængeligt, selvfølgelig. Jeg er ikke så

sikker på, hvem, der ville vende sig i sin grav lige nu. Det forekommer mig, at Reagan ville være lykkelig over at se sit partis folk vinde overalt og ville hilse velkommen valgsejren hos den nyvalgte præsident, som så dygtigt indfangede den offentlige stemning, og som tog præcis denne retning og fortsatte helt til slutningen, selv, når ingen – undtagen os – troede på, at han kunne vinde. [Applaus]

Men de fremragende Demokrater i amerikansk historie ville sandsynligvis vende sig i deres grav. Roosevelt ville i hvert fald, for han var en exceptionel statsmand i amerikansk historie og i verdenshistorien, der vidste, hvordan nationen skulle forenes, selv under den Store Depressions mest dystre år i slutningen af 1930'erne og under Anden Verdenskrig. Men nutidens administration splitter tydeligvis nationen. Opfordringen til valgmændene om ikke at stemme på nogen af kandidaterne og, i dette tilfælde, ikke at stemme på den nyvalgte præsident, var ganske enkelt et skridt henimod en splittelse af nationen. To valgmænd besluttede ikke at stemme for Trump, og fire for Clinton, og også her tabte de. De taber på alle fronter og leder efter syndebukke, som de kan give skylden. Jeg mener, at de krænker deres egen værdighed. Det er vigtigt at vide, hvordan man taber nådigt.

Men mit virkelige håb er, at vi kan opbygge forretningsmæssige og konstruktive relationer med den nye præsident og med det fremtidige Demokratiske Partis ledere også, for dette er i begge landes og folks interesser.«

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et

møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemmende med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.

Putin er nøglen i denne krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lækkede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyber-

kapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international lov og med suveræne regeringer, og afsløre herved Obamas kriminelle alliance med de britisk og saudisk sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Hver generation bør fokusere på en total revolution i den måde, hvorpå menneskeheden fremstår som art.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 23. december, 2016

Vi befinder os på tærsklen til jul; og vi mente, at det var meget vigtigt at få en diskussion i aftenens show, for vi har en ekstremt intens og vigtig politisk situation i øjeblikket. Vi håber, I alle har en fornemmelse af, hvor vigtige de umiddelbart forestående timer og dage er, og at I ikke er for optaget af julehøjtidelighedens festligheder.

På trods af de massive, falske nyheder, der i øvrigt kendes som de etablerede medier; på trods af de ting, vi dér hører, så er der i øjeblikket et betydningsfuld historisk og

strategisk skifte i gang på globalt plan.

For blot at sætte fokus på ét element i dette, så er man i stor stil flippet ud over det faktum, at et lækket overgangsmemo fra Pentagon, fra den tiltrædende Trump-administration, udtrykkeligt ikke opregner Rusland som en eksistentiel trussel mod USA. Alene dette er en lille, men betydningsfuld indikation på den type overgang, vi ser. Der er mange spørgsmålstejn omkring Trump-administrationen, men det, der ganske klart er fremgået, er, at han har til hensigt at tage hele denne geopolitiske trussel om Tredje Verdenskrig af bordet. Dette er endnu en indikation på, at han ikke er indstillet på at spille hele dette Obama-Hillary Clinton, geopolitiske spil, der går helt tilbage til George Bush-administrationen, gående ud på at forsøge at true, underminere og ødelægge Rusland og Kina i forsøg på at opretholde en eller anden form for anglo-amerikansk globalt herredømme. Dette skræmmer livet af Obama og folkene bag ham i USA, i Europa, i London og lignende steder. Det skaber på den ene side en åbenlys, klar mulighed; men også en temmelig spændt og farlig situation. For blot et par dage siden advarede hr. Larouche udtrykkeligt om, at i denne periode, selv, når det ser ud, som om vi er tæt på Trumps indsættelse, så befinder vi os stadig væk i en meget farlig overgangsperiode; og Obama sidder dér som en dræber, en morder, der har begået mord i hele verden, ødelagt nationer i hele verden, dræbt amerikanere, fuldstændigt revet forfatningsmæssige forholdsregler i stykker, og sådanne ting. Dér sidder, han, stadig i embedet, stadig ved magten. Og blot umiddelbart herefter så vi, næsten efter bogen, en bølge af handlinger af en terroristisk art over hele planeten. Der var terrorhandlingen i Tyskland, der stadig er årsag til udbredt hysteri dér, med ubesvarede spørgsmål mht., hvad det var, der rent faktisk fandt sted. Og selvfølgelig, mordet på den russiske ambassadør i Tyrkiet, som var en direkte trussel mod hele den operation, der med held køres af Putin, for at bringe stabilitet og en reel bekæmpelse af reel terrorisme i dette område, i sammenhæng med en række

andre terrortrusler og forsøg på aktioner i hele verden. Det er næsten efter bogen, at denne kaos-operation så bryder ud.

Men i aften vil vi diskutere noget, der er mere gavnligt. Mike [Billington] vil gå mere i dybden med, hvor verden i realiteten er på vej hen, og kunne være på vej hen; under forudsætning af, at vi kan grundfæste dette strategiske skifte; samt, hvorfor planetens nye direktion, under lederskab af Putin, Kina og allierede kræfter, virkelig er i færd med at omstøde dette historiske paradigme, der frem til i dag har knust verden i årtier.

EVERY GENERATION SHOULD BE FOCUSED ON A COMPLETE REVOLUTION IN THE VERY NATURE OF MANKIND!

LaRouche PAC Webcast, Dec. 23, 2016

BENJAMIN DENISTON: Hi! Welcome to the LaRouche PAC Weekly Report for December 23, 2016. My name is Benjamin Deniston; I'll

be hosting the discussion today. We're happy to be joined by Mike Billington of {Executive Intelligence Review} here in the studio; and over Google Hang-outs, we have Diane Sare, leader of

the LaRouche PAC Policy Committee joining us from the New Jersey-New York area.

So today we have, I think, a rather exciting and important discussion. We're here on the eve of Christmas Eve; and we thought it was very important to do a show today and have a discussion, because this is an extremely intense and important political situation right now. We hope all of you have a sense

of the importance of the situation in the immediate hours and days right now; and are not too swept up in the festivities of the holidays. Despite the massive fake news operation, otherwise

known as the mainstream media, despite what you're hearing from

that, there is a major historical and strategic shift underway right now globally.

I think just to highlight one element of this, there's been a major freak-out around a leaked Pentagon transition memo from the incoming Trump administration, which explicitly does not list Russia as an existential threat to the United States. This alone is one more small but important indication of the type of transition we're seeing. There's a lot of questions around the Trump administration, but what's been absolutely clear consistently is that he is looking to take this entire geopolitical threat of World War III off the table. This is just another indication showing that he is not willing to play this Obama-Hillary Clinton going back to the George Bush administration, geopolitical game of trying to threaten, undermine, and destroy Russia and China to try and maintain some kind of Anglo-American global hegemony. This is completely terrifying Obama and the people behind him in the United States, in Europe, in London and related places. This is creating on the one side obviously a clear opportunity; but also a rather tense and dangerous situation. It was just a few days ago that Mr. LaRouche emphatically warned that in this period, even if it seems like we're close to the inauguration of Trump, we still have a very dangerous transition time; and you have Obama sitting there as a killer, as a murderer, who has committed acts of murder around the world, destroyed nations around the world, killed Americans, completely ripped up Constitutional measures and those grounds. And he is sitting there, still in office,

still in power; and it was only in the immediate hours and days

after that that you had almost by the book, a wave of terrorist-type activity launched all over the planet. You had this terrorist event in Germany, which is still creating major hysteria over there, and there are still major questions about what actually happened with that operation. You obviously had the assassination of this Russian ambassador in Turkey, which was

a direct threat to the entire operation that's been run successfully by Putin to bring stability and an actual fight against real terrorism in that region in connection with a series

of other terrorist threats and attempted actions around the world. It's almost a by the book response of this chaos operation blowing up.

But what we're going to discuss more today is going to be very useful. Mike is going to put some depth in where the world

is actually going and could be going; assuming we can solidify this strategic shift; and why the new directionality of the planet under the leadership of Putin, China, and allied forces is

really threatening to overturn this historical paradigm that's crushed the world for many decades at this point. I want to hand

it over to Mike; and we're going to get into the discussion.

MICHAEL BILLINGTON: OK, thanks Ben. I'm certainly glad to be here. It is an incredible moment in history; it reminds me of

the opening of Dickens' {A Tale of Two Cities}, where he says, "It was the best of times, it was the worst of times ..." He meant it, and it's true; we are in a revolutionary period, there's no question about that. This is sweeping the globe; it's

already largely taken over Asia, and the Brexit and the

Italian

vote, the Trump vote, and so forth, indicate that people have finally reached the limit to the power of tyranny over their economy, over perpetual warfare. But a revolution doesn't necessarily have a positive outcome, and that's actually what Dickens was talking about. The French Revolution came soon after

the historic and wonderful American Revolution based on a new conception of man; based upon science and technology and a new financial system under Hamilton's ideas to defeat the power of the British Empire which lay in their global financial empire. But the French Revolution was taken over actually by the British;

but turned into chaos. It's what Schiller said was "a great moment [in history] has found a little people." So, instead of a

great republic, you ended with the guillotine; you ended up with

Robespierre saying the revolution has no need for science, and ultimately this led to the emergence of the first fascist – Napoleon.

So, we cannot be complacent; we have a tremendous victory in

the defeat of Obama and his clone, Hillary, and their British operation. But we certainly cannot sit back and cross our fingers and hope that Trump is going to do the right thing.

It's going to be up to us. We should reflect on how the American Revolution succeeded. It succeeded because it was focussed on a

tremendous sense of history and philosophical thought; the Founding Fathers put together the {Federalist Papers}, the writings of Alexander Hamilton, which we've recently published.

If you read these, these are not easy; yet this was the basis on

which the so-called common men and women studied and came to

the
conclusion that in fact this small group of leaders were
leading
them in the right direction, and had created a future. It was
based on poetry. In fact, Schiller was known as the Poet of
Freedom and was treasured for 100 years after the American
Revolution as the poet of the American Revolution; despite
being
German and writing in German. But this was known to the
American
people. The music; the great {Messiah} by Handel was composed
in
1741 – it was known. Our Schiller Institute just performed a
phenomenal version of this great work – the {Messiah} – at the
Co-Cathedral of St. Joseph in Brooklyn last week in an
extremely
moving ceremony. These are the kinds of ceremonies that took
place at that time; that lifted people to a higher sense of
their
humanity, of the dignity of man, and of creating a future.

So, which of these two paths are we going to be taking
today? Well, it's obvious which way Obama was going; we've
made
that very clear. His intention was war; not only the
perpetual
wars in the Middle East, but leading to a war with Russia, a
war
with China. These are not completely resolved, but as Ben
said,
we're a long way away from that horror, which was facing us
had
we not defeated that in this final election. But the result
of
these 16 years of Bush and Obama can be seen in what's
happened
to our own country; not just the Hell that's been taken to the
Middle East and other parts of the world. We now have a

decline

in life expectancy for the first time in our nation's history. We have a drug epidemic in which 1 out of 15 Americans are addicted to heroin or its substitutes; 1 out of 15 Americans. This is not a problem; this is a disaster, a collapse of civilization which is not only tolerated and supported openly by

our President, who promotes legalizing drugs and who is doing everything in his power to stop the emergence of a war on drugs

in the Philippines, which I'll come back to.

So, on the other hand, we see that Russia, under Putin's direction, has intervened to stop this series of regime-change operations. What's happened in the tremendous victory in Aleppo

against terrorism, is that Putin has demonstrated that if you work hand-in-hand with sovereign nations, with their leaders, you

can defeat terrorism. And he basically exposed the fact that Obama – like Bush – was on the side of the terrorists; under the guise of fighting terrorism, was openly working with the Saudis and the British, who were arming and creating these terrorist movements to overthrow regimes who refused to follow their dictates – the so-called "regime-change" movement.

That's been probably crushed; this is not completely solved, but what's

happened in Aleppo not only stops the disintegration of Syria, but it should – if properly pursued – mean the end of the regime-change criminality of both Bush and Obama once and for all.

I'm going to read to you – today happened to be the day that Putin gave his annual end of year press conference. I think

just reading one section of part of that, and paraphrasing a few

others is important. It's important for people to watch

Putin;

it's done with an English voice-over. It's useful to watch to see why it is that the oligarchy is so terrified of this man. I'm just going to read you – actually it was a question that came from a man named Yevgeny Primakov. It turns out that he is,

indeed, the grandson of the great Yevgeny Primakov who died recently; but who was the original architect of the idea of China, Russia, and India collaborating to form a new core of nations that could appeal to America to join them. Which is, of

course, what has to happen, as a basis of reversing the imperial

decline of the human race; and which led to the BRICS, it led to

the New Silk Road. So, his grandson asked a question which said,

"Mr. Putin, Barack Obama, who is still your official colleague,

said that 37% of the Republicans sympathize with you. And hearing this, Ronald Reagan would have rolled over in his grave."

So, he says, "Our western colleagues often tell us that you have

the power to manipulate the world, to designate Presidents and to

interfere in elections here and there. How does it feel to be the most powerful person on Earth? Thank you." So, with that humorous, but very insightful question, Putin said the following:

"The current US Administration and leaders of the Democratic Party are trying to blame all their failures on outside factors|...

"We know that not only did the Democratic Party lose the presidential election, but also the Senate, where the Republicans

have the majority, and Congress, where the Republicans are also in control. Did we, or I also do that?...

"It seems to me there is a gap between the elite's vision of what is good and bad and that of what in earlier times we would have called the broad popular masses!... [A] substantial part of the American people share similar views with us on the world's organization, what we ought to be doing, and the common threats and challenges we are facing. It is good that there are people who sympathize with our views on traditional values because this forms a good foundation on which to build relations between two such powerful countries as Russia and the United States, build them on the basis of our people's mutual sympathy.

"I'm not so sure who might be turning in their grave right now. It seems to me that Reagan would be happy to see his party's people winning everywhere, and would welcome the victory of the newly elected President so adept at catching the public mood, and who took precisely this direction and pressed onwards to the very end, even when no one except us believed he could win.

"The outstanding Democrats in American history would probably be turning in their graves though. Roosevelt certainly would be because he was an exceptional statesman in American and world history, who knew how to unite the nation even during the Great Depression's bleakest years, in the late 1930s, and during

World War II. Today's administration, however, is very clearly dividing the nation. The call for the electors not to vote for either candidate, in this case, not to vote for the President-elect, was quite simply a step towards dividing the nation. Two electors did decide not to vote for Trump, and four for Clinton, and here too they lost. They are losing on all fronts and looking for scapegoats on whom to lay the blame. I think that this is an affront to their own dignity. It is important to know how to lose gracefully."

Helga LaRouche commented when I read this to her, that this is a call not only to the Democrats in America, but to the oligarchs throughout the world who are acting as if this revolutionary change is not taking place; as if they still have the power to dictate policies, and who are hysterical about what

is happening in America. Putin concludes this way; he says:

"But my real hope is for us to build business-like and constructive relations with the new President and with the future

Democratic Party leaders as well, because this is in the interests of both countries and peoples."

So, this is leadership; what we so sorely miss here in the United States. There's much more; more will be made available in the {EIR}.

Now let me turn to Asia. Asia today should – in fact China in particular, but not just China – be seen as the model which America must follow if we are to pull ourselves out of the morass

that we're in today. We've discussed this in this program and in

our publications many times: the entire Silk Road development, the development of corridors. I want to put some maps up, and just very quickly review some of the incredible development projects that are going on, virtually every single day.

This [Fig. 1] is a map published just in the last few days by something called MERICS [the Mercator Institute for China Studies]. They have a competent article on the whole Silk Road process. They've marked in this red graphic where some of the corridors are; they're not all there. Of course you have the original corridor, which was the Trans-Siberian Railroad; which was developed with consultation and advice from Henry Carey and the American System, who worked with the Russians to replicate what had been done in the United States with the Transcontinental Railroad, not just to be from one end to the other, but to develop the entire region in between.

DENISTON: It's the black-gray dashed line of the existing rail lines.

BILLINGTON: Yeah, this one here, where I'm running that thing. Now, you see the lower one that goes through China, through Xinjiang Province, into Kazakhstan. This is the New Silk Road, which was developed following the 1990s, with the fall of the Soviet Union. Helga Zepp LaRouche helped organize in Beijing a conference in 1996 on what the Chinese call the New Eurasian Land-Bridge. Helga called it the New Silk Road even then.

This led to the building of this rail which is now functioning. It has several branches, both in China, and, on the far side, in Europe, as well as branches down into central Asia. It's being upgraded. It's not connected, it doesn't have the same grade, most of it is not high-speed. So this is a work-in-process.

Now look at what's happened just in the last couple years. This red line down here, is what's called the Pakistan Corridor.

This is a connection by rail, from China, down through Pakistan,

into Baluchistan (the southern part of Pakistan), and to the Gwadar Port, which is being transformed into a major hub for oil

from the Middle East, for trade with India. Hopefully, if the India/Pakistan relationship can be resolved. Then – not on this

map – right around here in southern Iran, is the development of

the Chabahar Port, from which there are rail connections up through Iran to Teheran, and then into Azerbaijan, and into Russia. Another north/south route; so, you have several north/south routes.

Over here, you see this red line that goes from Kunming in southern China, through Thailand, Myanmar, and into India.

This

is the old Burma Road that was built during the Second World War.

Mr. Lyndon LaRouche had a hand in building the Burma Road (or worked along that Road). That's now being reconstructed. It will

eventually be a rail connection. And you see that this pipeline

– the black line here – is an offshoot from China all the way down to the coast of Myanmar, where they are now taking in shipments from Middle East oil and piping it up into China.

Over here, this corridor. You already have rail connections from Kunming down to the Laos border, and now the Chinese are building a high-speed rail through Laos, down to the Thai border.

Just in the last few months, they've concluded their plans to build a high-speed rail from the Laos border down to Bangkok.

At

this point, there's only an old railroad from Bangkok down to Kuala Lumpur in Malaysia – down here. But that will eventually be done; and in the meantime, probably the Chinese, maybe the Japanese, are building a high-speed rail from Kuala Lumpur to Singapore. So, eventually, you'll have all the way from Kunming down to Singapore.

In Indonesia, the Chinese are building a railroad from the capital of Jakarta to Bandung. Many of you have heard of Bandung from the famous Bandung Conference in 1955, which was the first meeting of Asian and African leaders who had formerly been colonized, meeting without their colonial masters – the so-called Asia-Africa Conference that was organized by Sukarno and Nehru and Chou En-Lai (from China), and others. So that's in the process; other developments there.

If you look at this part of the Africa map [Fig. 2], these are some railroads that have already been constructed. Go to the next map of the two Africa maps. Okay. This [Fig. 3] is from {EIR}'s report "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". This shows, on this side, the existing rail structures as of a few years ago. You see that basically there's no way to get from one capital to another. You can only get the raw materials from the mine out to the port, where it was shipped off to Europe and America. That's all the colonial powers cared about in developing Africa.

What you see here, is a general map of the kind of commitment that the Chinese have made to {connect every capital of Africa} with high-speed rail, several cross-continental

railroads. The Chinese need raw materials, just like the Europeans did, but they're paying for it; they're {building nations}. They're building nations that have industry, agriculture, water, power, education, using a model which we used to call the American System, but which we've deserted in our country.

The same in South America. You can go to the next map [Fig. 4] here. This is also from our report. It's not quite accurate for what is in the process now, actually, because the Chinese are talking about building {two} trans-oceanic railroads: one that goes from Peru directly into Brazil and to the coast; one that goes south of that through Bolivia. The Bolivians, of course, want that railroad to go through Bolivia.

So, again, transforming the world in a way which, of course, the U.S. long ago ceased to do; becoming more of a British-style colonial power which looted the raw materials, imposing huge amounts of debt, and then using that debt as a weapon to keep the countries in a state of backwardness.

Now, I'm going to look at two other aspects of Asia: the Philippines and Japan – where huge transformations are taking place. Most of you have seen – either in our material or just in the daily news – about Rodrigo Duterte, the new [Philippine] President who took office in June of this year, who has {totally transformed} the Philippines, with massive, massive support from the population, estimated at more than 80%. Why? It's because he took on the reality that the country had been destroyed. The history of the Philippines, in brief, was that in the 1970s and

'80s, they were viewed by the rest of Asia – including Korea, by the way – as {the} model for development, under Ferdinand Marcos. They had built the first nuclear power plant. They had made the country self-sufficient in rice, by direct support for infrastructure for agriculture. They had built 11 major industrial infrastructure projects. They had built rail and road infrastructure. Imelda Marcos, whom most of you know only because she supposedly was wildly extravagant and had millions of pairs of shoes. Well, the reason she had the shoes was because {she built a shoe industry in the Philippines}. She brought in Italian shoemakers; she shipped in cattle from Australia, for the leather; she created a shoe industry. And those who produced the shoes in the Philippines were so grateful that they gave her the first pair of any new shoe they developed. That's the reality, contrary to the "fake news" that we received back in the 1980s, when the neo-cons, under George Schultz and Henry Kissinger and others decided to overthrow Marcos, to make a horrible example of him; that they would not allow Third World countries to have nuclear power, to be self-sufficient.

The result is, that what was once the greatest rising power in Southeast Asia, has become the basket case of that region. And this is what Duterte is acknowledging. He's saying, "We've been destroyed by the so-called big-brother, who looks down at the little brown brothers in the Philippines." And he said, "We're

not going to tolerate it anymore. We're going to crush the drugs that have been brought into our country and are destroying our children. And we're going to reject the U.S. domination of our economy, where all they want is our raw materials, and to use our bright young people who graduate from college who have no jobs as engineers or scientists or teachers, or nurses or doctors, even, but who can only work all night long in call-centers, answering calls from the master back in the United States who has a problem with his computer or his banking code." This is how the country was destroyed.

So, he's turned to China; he's turned to Russia. His Defense Minister, Delfin Lorenzana, has gone to Russia; he's going to China. They're going to build that country. They're going to end this drug epidemic. And for that, he's being told he's going to be taken to the International Criminal Court for extra-judicial murders, for human rights violations, by the fact that drug dealers who fight back are being killed. Well, this is rather hypocritical, I would say. If you count the tens of thousands, hundreds of thousands of people that Obama has killed through extra-judicial murder – no court, no due process, no proof. Just the king decides: "This is my list of people to kill this week"; he and John Brennan, Director of the CIA. This is rather hypocritical. What's really behind it? {The British don't want to

stop drugs}. The banking institutions in London and New York are {drug dependent}, meaning they're drug-money dependent, in addition to the fact that many of the bankers are high on cocaine and heroin. They're drug dependent in the sense that the biggest business in the world is propping up these bankrupt Western banks who do nothing but speculate. This is the reality of this.

And of course, the main thing is that they don't want to see this war on drugs brought home. One out of 15 Americans addicted to heroin; this is mind-boggling! And they know that the American people, if they're given a sense, like we did with our War on Drugs policy under LaRouche's direction back in the '80s and '90s; that this could capture the American people.

Lastly, let me mention Japan. The British-American strategy for containing China and Russia in the Asian side, has always been South Korea, Japan, the Philippines, and Australia. And Singapore is in there someplace. Many of you know Korea's in total upheaval. The President who started off wanting to work with Russia and China, and was somehow completely taken over by Obama, turned against the collaboration with Eurasia; agreed to bring in these U.S. THAAD missiles, supposedly to protect them from North Korea. But these are missiles that go up into the high altitude. North Korea is 30 miles away from Seoul. You don't need this for Korea! You need them for China and Russia, for war. They were in the process of turning the Philippines into a massive U.S. military base, under an agreement with the former

puppet-President.

In the Korea case, the President is now being impeached. She'll probably be out in April or so. The Opposition wants to stop that THAAD deployment. The Philippines we know; we've just discussed it. Just in the last week, Duterte repeated that he's probably going to absolutely cancel the strategic agreements with the United States. "We don't need foreign soldiers in our country," he said. "We're not going to have a war with China."

Now, Japan. Lyndon LaRouche has always said that there are two Japans. There's the Japan that came out of feudalism with the Meiji Restoration, which was highly influenced by the American System. Key people who brought in the work of Henry Carey, Friedrich List, which gave rise to this great industrial explosion in Japan; which turned them into the leading nation of Asia at that time, that superseded the 5000-year old culture and tradition in China in terms of its strength. But there was also the Japan of the British Empire; the British came at the same time, and basically said, "Look, Japan, you're an island nation like we are. You need to get raw materials, you don't have them in your own country. The only way you're going to get them is by having a mighty military and colonizing; taking over countries and taking their raw materials like we have – the great British Empire." Without going through all the details, as you know, this eventually won out in the sense that Japan adopted a militarist policy and unleashed the horror of the Second World War, which started long before Pearl Harbor. It started with

the
invasion of China and the looting of China; but then led to
the
destruction of China and other countries and ultimately to the
destruction of Japan.

So, President Shinzo Abe represents both of these things.
He has had his problems with China; he has wanted to
remilitarize
to get out from under the Constitution in Japan, which
basically
forbade them to fight war – a Constitution worked out after
World War II with General MacArthur's collaboration. And he
wants to be what he calls a "normal nation". But, he also
recognizes that he's gotten nothing from the collapsing
Western
financial system; and he sees the future of Japan in the real
development of Russia and China, of Asia; and not by taking it
over this time, but by collaboration through the New Paradigm,
through the New Silk Road. Through the collaboration
especially
with Russia. His grandfather, who was a prime minister, and
his
father, who was a politician, were committed to developing
good
relations with Russia; and he is now on course.

So, what's happened this year? It's an extraordinary
transformation taking place. It began with his visit with
Putin
in Sochi in May; at which point he laid out an eight-point
program for the development of the Russian Far East using
Japanese technology and resources and financing. Also, in
May,
there was a meeting of the G-7 in Japan. Russia wasn't there,
because they threw Russia out of the G-8; it became the G-7
again. So, he didn't meet Putin there; but at that event, Abe
basically said to the other G-6 leaders – including Obama –
that we were on the brink of a horrible financial breakdown

crisis – worse than 2008. This was absolutely rejected.

Obama

said "No, we're in a recovery; it might be too slow, but it's going well." He didn't say this, but because there's lots of money being printed to keep the speculation going in the banks;

there's lots of drugs flowing everywhere, things are going fine.

So, Abe was crushed on that; the final communiqué didn't mention what Abe had said, but everybody knew. Then, in September, he went to Vladivostok for a conference organized by

Putin on the development of the Far East; and they went further

ahead with these development projects. And then, finally this month, Putin came to Japan; and he went to Yamaguchi, Abe's hometown; he then went to Tokyo. He visited the karate teacher

that had Putin one of the great black belts. But at that, they

knew they would not be able to overcome the still-festering problem of the territorial issues of the so-called Northern Territories, or the Kurile Islands. At the very end of the Second World War, the Russians had come in to help with the war

in Japan; had taken the Kuriles, which had been back and forth throughout history. These are basically four islands north of Japan. Both sides claim sovereignty; the Japanese want them back. But, what they agreed to was that they would go with a policy that had first been put forward in 1956 to divide the islands two and two, which had been stopped by the US. The Dulles brothers came in and said, "Don't you dare; you must demand all of these islands back from the Russians, or else we won't turn Okinawa back to you." So, the Japanese backed away from that deal, and after that, the Russians said, "OK, that's it. You're not going to get any of them back." So, now Putin has said, "OK, we can start joint development of these four

islands. Joint development. And over time, we can go back to the 1956 agreement and come to a settlement; meaning that we'll

be able to finally have a peace settlement to World War II by probably 2018."

But in the meantime, huge development projects. They made agreements for \$2.5 billion of infrastructure projects throughout

the Russian Far East; ports, rail, agriculture, nuclear, pharmaceuticals, education, cultural exchanges, \$1 billion joint

fund which can be leveraged into more, and this framework for peace. So, just as Putin has largely unified the entire Middle

East – he's even now talking to Bibi Netanyahu and the Saudis; because he's in charge. Obama and the British game is largely defeated. So, they're basically creating a common policy of common interests of all these nations. And in the same way in Asia; the China Silk Road process, the new financial institutions

are bringing all of these nations together. There are still a few problems, but it's a new world; it's a new world which the United States can and must join. It's the only option.

And again, I'll repeat that while Obama's Pivot to Asia is dead, the TPP is dead, the regime-change policies are largely dead; but don't just sit back and say, "Yahoo! Trump's going to

do it for us!" Because that is not the case. This is going to

be done by us; we created the environment in America and around

the world which made it possible for these revolutionary changes

to take place. It's the power of ideas that moves history; it's

Lyndon LaRouche and Helga LaRouche and this institution who fought for these ideas before they became popular. In other

words, we fought to bring these ideas into circulation; which made it possible for the emergence of people who recognized the truth of those ideas and have begun to take them up. This is doubly true now; we're at a moment which is going to go one way or the other. It's going to depend on you and me; on making sure that we take this fight now at a crucial moment – what Schiller called a great moment – and make sure that {we} define a future that uplifts people to a level of the dignity of their true humanity through activating the creative powers that they have by the right of being human beings created in the image of God.

This is our task, and this is where we stand today; and it's a great time to be celebrating Christmas, but you should be thinking about George Washington leading the fight across the river on Christmas Eve. That's the way we have to approach the fight that we have on our hands today. A good fight; one that gives us reason to be happy, but which is deadly serious.

Thank
you.

DENISTON: I think that was excellent, Mike; and I liked your concluding point. We're seeing a lot of horrific, awful things being removed; but I think Helga Zepp-LaRouche's focus on this being the potential transition to a new historical paradigm centered around a new positive conception about the truly creative nature of mankind, is our mission, is our unique task today. As our viewers know, Mr. LaRouche defined New York City

as a critical point of intervention on that level; to really revive that true American spirit and true American insight and understanding into this historical unifying mission for mankind

that we're talking about. So, I know Diane was part of our discussions with Mr. and Mrs. LaRouche earlier today, and she was

raising some of the critical aspects that we have to focus on in

terms of getting the American people to realize that you're not

just passive observers in this process. Like you were saying, we're not just going to sit back and root for who we think might

do this or that. We have a critical leadership role – including

our audience, everyone involved with us – to actually take this

fight to this higher level. So, I think that Diane has some remarks on that; I know she would like to contribute here.

DIANE SARE: Mrs. LaRouche said something this morning that I think is very important, which is that in a period where everything is stable, then the subjective factor is not as crucial. That is, if everybody gets all worked up over a particular celebrity's drug addiction problem, or various fads,

various emotional things that people get tangled up in; but when

you have a moment like this, which on the one hand, I'm really glad that Mike just went through what he did, because I think most Americans have absolutely no idea of this incredible picture

of what's happening in the world. And also, should reflect a little bit on where these countries are coming from; what did China look like 45 years ago, for example, compared to how they

look now? You'd get a sense that there is no reason, except a subjective reason of the mindset of the American people, why our nation cannot similarly be self-transformed to a completely different domain, a completely different culture.

I'll say here this past weekend, we had another musical intervention. The Schiller Institute chorus, which I helped to organize and direct, sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture in a performance, a unity concert in Brooklyn of African-American spirituals, the Bach {Wachet Auf} cantata, and Handel's {Messiah}. But what was so striking about this particular performance is, my sense was that the musicians were completely engaged. In other words, it wasn't like a stuffy thing that you go to at Lincoln Center, where everyone is going through the motions; and of course, the tuning is way too high anyway, so their voices are strained and they need all kinds of electronic adjustments and things like this. But the thing really was from the heart; and there's clearly a potential where Americans have a sense, they want something substantive. Who actually doesn't want their life to have had a purpose?

What we have right now, is a moment of extraordinary opportunity; it is also dangerous, because as you said, Ben, at the beginning, Obama issued these threats, this intent to kill as LaRouche put it, a week ago today at his crazy press conference and interview on NPR. Saying, with no evidence whatsoever that

Russia had any involvement in hacking, that we will retaliate at a time and place of our choosing. Those are murderous words, and therefore, we're not at a moment of stability; and it requires from us, as Schiller would say, a certain sublime quality of thinking where we look down on the world as if from above, and consider what are the common aims of mankind and what mankind can do together. And the potential that we have, given that the defeat of Hillary Clinton was really a defeat of Bush and Obama; it was a defeat of a 16-year legacy of evil. It doesn't guarantee – as Mike said – that what comes in under Trump is going to be good; that is for us to determine. It just indicates that there is a tremendous potential for this, as we see with the communication between President-elect Trump and Vladimir Putin; that's very promising. There are other aspects of a potential with China that are very promising, and then there are some appointments that are not so promising.

It is definitely a moment for each of us to consider our responsibility to future generations; because we have a moment, hopefully a revolutionary moment where we have not found a little people, but a people who will grow into the situation and will take the actions that LaRouche has outlined. Specifically, the Four Laws; beginning emphatically with Glass-Steagall, but not ending with Glass-Steagall. The fourth law is not an end, but is really a beginning; which is the development of mankind on the imperative of exploring the Universe, of mastering thermonuclear

fusion and getting ourselves out of this Solar System. I think that's the challenge: To objectively address where we are; to not get flustered by every piece of crap that gets put in the mainstream press, which is a bunch of propaganda designed to make everyone hysterical; and to really fight for the direction that is required.

DENISTON: Another thing that does lie in that issue of the creative development of mankind, and I was also struck in some recent discussions with Lyndon and Helga LaRouche. Helga was making the point that what we're seeing now is really the realization of this World Land-Bridge perspective that she and Lyn had fought so hard for. We were discussing how this really should be seen from the standpoint of Mr. LaRouche's unique insights into the fundamental nature of human creative progress and human creative revolutions. And in a sense, what we're seeing – what Mike just presented – what's being led by China, the potential for that to expand globally with the United States jumping on board, really is a certain potential culmination of a certain platform of development for the entire planet. What that sets the base for, is the next leap for the expansion into space and the creative development of nearby space first; as Krafft Ehrlicke had been one of the leading visionaries for as a basis for the expansion further into the Solar System. I think this idea of continually defining the next levels of creative leaps, creative developments is absolutely critical; because it's not

that we are completing some process of some steady state level of development, but it's the fact that mankind is always participating in creative revolutions. Every generation should be focussed on a complete revolution in the very nature of mankind. The very understanding of mankind's existence is continually being reshaped, recreated on higher and higher levels. That's the positive principle of this New Paradigm.

BILLINGTON: What Diane referred to that Helga said this morning about certain moments in history in which the subjective becomes crucial, is a reflection of what Percy Shelley said in his "In Defense of Poetry" which we've quoted often. He develops the concept of great revolutionary moments in history, at which he says, in his describing why the poet is the legislator of history in moments of great crisis like this. But he describes how in such moments, the common person who normally doesn't have to think about profound ideas, is suddenly capable of understanding very profound concepts about man and nature – both about society and about scientific reality of the Universe. That's clearly where we stand; where we've reached a point at which there's nothing holding back any human being. Perhaps he's been drugged; perhaps he's been degraded; perhaps he's been left unemployed, driven out of the workforce. But nonetheless, it's a moment in history in which everybody can, in fact, bring themselves up to those creative capacities that they were blessed with by being a human being. To activate that now, in learning huge amounts

of things in a very short period of time, is possible and necessary.

DENISTON: I think that definitely defines our mission for the next coming year – 2017. This can be the year of the shift

of the United States under the leadership of what we're doing.

So, I think we gave people a very good overview of where the

world stands today, and what the challenge is before us. So, unless Diane you want to have any additional ending comments, I

think we're coming to the conclusion of our discussion today.

SARE: I would just like to encourage people over this holiday period, as we're about to enter a new year, which could

be a very different year, to protect your mind and not engage in

degraded cultural activities. But take advantage of the LaRouche

PAC website, which has phenomenal educational material. You can

choose to study the Four Laws of Mr. LaRouche; read the papers of

Alexander Hamilton; watch the video on Operation Phoenix – the reconstruction of Syria. There's just an abundance of material

here that, if you set your mind to it, to determine that between

now and the beginning of next year, to be a more ennobled human

being, and more able to articulate these profound ideas and organize your friends and neighbors; then we'll be off to a very

good start.

DENISTON: With that, I think we have our mission defined before us. We thank you for joining us, and we will be back next week for the next Friday webcast; and we'll be sure to be delivering some material for you between now and then. So, thank you for joining us.

Nationalisering af Monte dei Paschi Bank sandsynlig fredag; obligationsindehavere vil blive brændt af

22. dec., 2016 – Den italienske finansminister Carlo Padoan forsikrede den 21. dec. offentligheden om, at »det italienske banksystem er solidt, selv om der er nogle krisesituationer«; men nu er dette ikke sikkert. Den umiddelbare »krisesituation« er, at man den 23. dec. sandsynligvis vil beslutte at nationalisere Monte dei Paschi di Siena (MPS) Bank, den tredjestørste i Italien. Bankens meddelelse den 21. dec. om, at den kun havde likviditet tilbage til et par måneder, førte til styrtdyk og suspendering af handel med både bankens aktier og obligationer; og bankens desperate forsøg på at rejse €5,5 mia. i ny kapital synes næsten sikkert at være slået fejl. Både MPS' bestyrelse og den italienske regering havde planlagt møder til torsdag aften om nationalisering.

Nye elementer forværrer i dag situationen. For det første vil

obligationsindehaverne efter al sandsynlighed blive brændt af generelt. De større, institutionelle investorer, der frivilligt har accepteret en »swap« for at rejse kapital, har iflg. rapporter taget en 'hårklipping' på 20 % i værdien af deres obligationer. Detail-obligationsindehavere, der er almindelige bankindsydere, vil også blive brændt af; en nationaliserings-bailout vil omfatte en bail-in.

For det andet rapporterer både Bloomberg News og *Financial Times* i dag, at to eller flere andre banker kunne blive nationaliseret umiddelbart efter MPS; og at den italienske regerings nye €20 mia. store bailout-fond igen kan blive forøget. Banco Popolare di Vicenza er en af de banker, rapporten nævner.

Sluttelig, så handles nogle MPS-obligationer nu til så lidt som 40 cents/dollaren; hvis en nationalisering »afbrænder« obligationsindehaverne med kun 20 % af deres indeståender, kunne den Europæiske Centralbank og/eller den Europæiske Kommission afgøre, at dette er en bailout, hvilket overtræder EU's regler om bail-in, og kræve, at obligationsindehavernes tab sættes op.

Smittespredning har ramt andre italienske bankaktier og bankobligationer, selv om det hidtil har været i langt mindre målestok end MPS; og den har ramt Spaniens statsobligationer, med en stigning i rentesatsen (1 % på 10-årige obligationer) til følge.

Rusland inviterer saudier og andre til at tilslutte sig aftalen mellem Rusland, Iran og Tyrkiet om Syrien

22. dec., 2016 – Under et interview med Rossiya 24-Tv, opfordrede den russiske FN-ambassadør, Vitaly Churkin, andre lande, der har indflydelse i Syrien, inklusive Saudi-Arabien, til at tilslutte sig de aftaler, der er indgået af Rusland, Iran og Tyrkiet, rapporterede TASS i dag. »Efter min mening er det meget vigtigt, at denne erklæring indeholder en invitation til andre lande, der har indflydelse på jorden, om at tilslutte sig sådanne bestræbelser«, sagde Churkin. »Det forekommer mig, at det vil være vigtigt for Saudi-Arabien at indtage en lignende holdning og arbejde i denne retning.«

I Beijing kondolerede Kinas præsident Xi Jinping Rusland med mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, og sagde: »Den kinesiske side bekræfter vores hensigt om at udvikle yderligere samarbejde med Rusland og det internationale samfund omkring bekæmpelse af terrorisme, som er i den fælles sikkerheds interesse«, rapporterede TASS i dag.

Ved et trepartsmøde i Moskva den 20. dec., gav Rusland, Tyrkiet og Iran udtryk for deres beredvillighed »til at handle som garanter for en ny aftale om Syrien«, sagde den russiske forsvarsminister Sergej Shoigu, iflg. *Gazeta.ru*. Shoigu sagde, »eksperter arbejder nu på at færdiggøre teksten til det nye dokument, med titlen, 'Moskva-erklæringen om omgående skridt til fremme af afgørelse af den syriske krise'«. Hvis aftalerne opnås, ville det, iflg. udenrigsminister Sergej Lavrov, »fremme processen for en afgørelse af den syriske krise og skabe favorable betingelser for politiske forhandlinger og

levering af humanitær hjælp, og samtidig sikre nultolerance over for terrorister«, rapporterede TASS den 20. dec.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov (midt) var vært for sine iranske og tyrkiske modparter ved et topmøde den 20. dec. i Moskva om Syrien.

Obama truer med åbne og skjulte operationer mod Rusland:

Hvad med, at Tyskland i 2017 bliver en kraft for det gode i verden?

Af Helga Zepp-LaRouche

17. december, 2016 – Under sin embedsperiodes sidste pressekonference beskyldte præsident Obama Rusland og præsident Putin personligt for at have manipuleret den amerikanske valgkamp med cyber-angreb, og bebudede repressalier – hvoraf nogle ville blive eksplicitte og offentlige, mens andre ville blive af en sådan art, at Rusland ville erkende ophavsmanden. Disse bebudede, hemmelige operationer må give anledning til et globalt alarmberedskab – hvilken form for operationer menes der, droneangreb eller »indirekte skader« af enhver art? Obama vil tydeligvis bruge sin resterende tid i Det Hvide Hus til fordel for en konfrontation med Rusland, en konfrontation, som Trump gennem sine udnævnelser til regeringsposter har signaleret, at han

vil stoppe. De neokonservative, til hvilke Obama, gennem sin fortsættelse af Bush' og Cheneys politik, absolut hører, vil tydeligvis ikke acceptere deres tab af magten.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Bruno Kahl og kansler Angela Merkel har advaret om virkningen af cyber-angreb i opløbet til næste års valg i Tyskland.

Mordet på ambassadør Karlov – Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrting af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om

hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyber-krigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske forstore-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bailout vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke

alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

POLITISK ORIENTERING

den 20. december 2016:

Briterne og Obama forsøger

at sætte verden i brand

inden Trump tager over

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Præsident Putin: Mordet på russisk ambassadør vil ikke drive en kile ind mellem Rusland og Tyrkiet

20. dec., 2016 – Mordet på Ruslands ambassadør til Tyrkiet Andrej Karlov var ikke en terrorhandling fra Islamisk Stats side, men derimod en provokation, der havde til hensigt at drive en kile ind mellem Rusland og Tyrkiet, har den russiske præsident Putin gjort det klart i en offentlig erklæring. Drabsmanden var tyrkisk politibetjent, der ikke var i tjeneste, og som synes at have været en del af det samme netværk, der lancerede det fejlslagne militærkup den 15. juli, der i sig selv var rettet imod de russisk-tyrkiske relationer. Provokationen vil med sikkerhed få den modsatte effekt med at bringe Rusland og Tyrkiet endnu tættere.

»Det omtalte angreb er afgjort en provokation på et tidspunkt, hvor Tyrkiet og Rusland har besluttet at styrke deres relationer yderligere og søge en løsning på det syriske spørgsmål. Vi vil undersøge den skjulte side af hændelsen sammen med Tyrkiet. Vi er i en telefonsamtale i går nået frem til konsensus om dette spørgsmål med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan. Vi må opklare, hvem, der virkelig er ansvarlig for dette«, sagde præsident Putin. Putin sagde også, at ambassadøren vil blive æret med statens medalje.

Efter Putins ordrer har Rusland allerede sendt en 18-mand stor delegation, bestående af sikkerhedsfolk, anklagere og obduktionseksperter, af sted til Ankara for at undersøge drabet på Karlov og hente hans lig hjem til Moskva. De vil

ankomme her til eftermiddag.

»Gruppen vil operere i Tyrkiet som del af en efterforskning af mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov. Denne aftale er blevet indgået under en tidligere telefonsamtale mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, til reportere, iflg. Sputnik nyhedstjenesten.

Ved mødet mellem de russiske, tyrkiske og iranske udenrigsministre i Moskva, udtalte den tyrkiske udenrigsminister Mevlut Cavasoglu, »Jeg forbander angrebet mod jeres udsending, såvel som vores ven, ambassadør Karlov. Vi må afsløre, hvem, der egentlig står bag dette afskyelige angreb. Vi vil opnå det i samarbejde. Det tyrkiske folk er også ligeså ked af det, som Rusland og det russiske folk. Vore bilaterale relationer vil ikke blive påvirket af angrebet, der havde til formål at forværre de russisk-tyrkiske bånd. Vi vil navngive gaden med den russiske ambassade efter Andrej Karlov. Hans navn vil leve, både i Ankara og i vore hjerter.«

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov sagde, »Vi takker virkelig Tyrkiet for deres respons til angrebet. Mordet vil blive grundigt efterforsket.« Han modsagde også dem, der hævder, at mordet blev begået som hævn for Ruslands rolle i Syrien.

»Dette er en provokerende, kontrær og uacceptabel tankegang; disse mennesker forsøger at beskytte terrorister og stoppe kampen mod dem. Bestræbelserne på at få verden til at tro, at støtten til den legitime, syriske regering kun forøger terrortruslen, er absolut uacceptabel. Hvis arrangørerne af dette terrorangreb havde til hensigt at forpurre kampen mod terrorisme og især vores møde (mellem de russiske, iranske og tyrkiske udenrigsministre), så er det mislykkedes dem, og vil fortsat mislykkes dem«, sagde Lavrov.

»Dette er til fordel for dem, der ønsker at drive en kile ind

mellem Rusland og Tyrkiet, hindre normaliseringen af relationerne mellem Rusland og Tyrkiet, både de bilaterale relationer og ligeledes normaliseringen af de bånd, der gør det muligt at fremme og forene bestræbelserne for den politiske afgørelse for Syrien«, sagde Kremls talsmand Dmitry Peskov iflg. TASS og understregede, at den tyrkiske og russiske præsident har aftalt at foretage en fælles efterforskning.

»Lad os være tålmodige, specialisterne vil gøre deres arbejde«, sagde Peskov.

Den russiske, højtplacerede senator, Frantz Klintsevich, viceformand for det Føderale Forsvarsråd og Sikkerhedskommissionen, gav NATO skylden for mordet.

»Det er højst sandsynligt, at repræsentanter for udenlandske, hemmelige NATO-efterretningstjenester står bag. Det, der er sket, er en sand provokation, en udfordring. Det er en udfordring mod Rusland«, sagde Klintsevich.

Lederen af Ruslands Liberale Demokratiske Parti, Vladimir Zhirinovsky, sagde, at mordet var »en operation under falsk flag, udført af Vesten«.

Foto: Den tyrkiske præsident Erdogan talte i telefon med den russiske præsident Putin for at give ham detaljerne omkring mordet på den russiske ambassadør Karlov i Ankara.